

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Pr-449/2024-31

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I

R J E Š E N J E

Općinski radni sud u Zagrebu, po sucu toga suda Marini Braje Meznarić, u pravnoj stvari tužiteljice Mihaele Barbaric iz Zagreba, Kitani 3, OIB: 29595434844, zastupana po punomoćniku Krešimiru Grubišiću, odvjetniku iz Zagreba, protiv tuženika DRŽAVNI ARHIV U ZAGREBU iz Zagreba, Opatička 29, OIB: 37363837470, zastupanog po punomoćniku Mislavu Šarcu, odvjetniku iz Zagreba, radi isplate, nakon glavne i javne rasprave održane 24. veljače 2026., u prisutnosti punomoćnika tužiteljice Krešimira Grubišića odvjetnika i punomoćnika tuženika Mislava Šarca, odvjetnika, dana 16. lipnja 2026.,

p r e s u d i o j e

I Utvrđuje se da postoji potraživanje tužiteljice Mihaele Barbaric iz Zagreba, Kitani 3, OIB: 29595434844, prema tuženiku DRŽAVNI ARHIV U ZAGREBU iz Zagreba, Opatička 29, OIB: 37363837470, u visini od 16.201,85 eura sa zateznim kamatama po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 1. siječnja 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena, a od 1. siječnja 2024. do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, a koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, osim u dijelu koji se odnosi na isplatu zateznih kamata na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak sadržanih u dosuđenom bruto iznosu, tekućom: -na iznos od 326,67 Eura počevši od 16.06.2019. godine pa do isplate,

-na iznos od 345,96 Eura počevši od 16.07.2019. godine pa do isplate,
-na iznos od 346,10 Eura počevši od 16.08.2019. godine pa do isplate,
-na iznos od 356,19 Eura počevši od 16.09.2019. godine pa do isplate,
-na iznos od 278,06 Eura počevši od 16.10.2019. godine pa do isplate,
-na iznos od 364,28 Eura počevši od 16.11.2019. godine pa do isplate,
-na iznos od 362,72 Eura počevši od 16.12.2019. godine pa do isplate,
-na iznos od 397,86 Eura počevši od 16.01.2020. godine pa do isplate,
-na iznos od 400,44 Eura počevši od 16.02.2020. godine pa do isplate,
-na iznos od 145,37 Eura počevši od 16.03.2020. godine pa do isplate,
-na iznos od 371,59 Eura počevši od 16.04.2020. godine pa do isplate,
-na iznos od 371,59 Eura počevši od 16.05.2020. godine pa do isplate,
-na iznos od 371,59 Eura počevši od 16.06.2020. godine pa do isplate,
-na iznos od 371,59 Eura počevši od 16.07.2020. godine pa do isplate,
-na iznos od 371,59 Eura počevši od 16.08.2020. godine pa do isplate,
-na iznos od 371,59 Eura počevši od 16.09.2020. godine pa do isplate,
-na iznos od 219,57 Eura počevši od 16.10.2020. godine pa do isplate,
-na iznos od 366,98 Eura počevši od 16.11.2020. godine pa do isplate,
-na iznos od 373,31 Eura počevši od 16.12.2020. godine pa do isplate,
-na iznos od 345,47 Eura počevši od 16.01.2021. godine pa do isplate,
-na iznos od 385,87 Eura počevši od 16.02.2021. godine pa do isplate,
-na iznos od 387,38 Eura počevši od 16.03.2021. godine pa do isplate,
-na iznos od 387,04 Eura počevši od 16.04.2021. godine pa do isplate,
-na iznos od 388,32 Eura počevši od 16.05.2021. godine pa do isplate,
-na iznos od 388,27 Eura počevši od 16.06.2021. godine pa do isplate,
-na iznos od 388,20 Eura počevši od 16.07.2021. godine pa do isplate,
-na iznos od 388,34 Eura počevši od 16.08.2021. godine pa do isplate,
-na iznos od 388,37 Eura počevši od 16.09.2021. godine pa do isplate, -
-na iznos od 317,77 Eura počevši od 16.10.2021. godine pa do isplate,
-na iznos od 386,15 Eura počevši od 16.11.2021. godine pa do isplate,
-na iznos od 388,91 Eura počevši od 16.12.2021. godine pa do isplate,
-na iznos od 381,17 Eura počevši od 16.01.2022. godine pa do isplate,
-na iznos od 389,27 Eura počevši od 16.02.2022. godine pa do isplate,
-na iznos od 389,06 Eura počevši od 16.03.2022. godine pa do isplate,
-na iznos od 390,02 Eura počevši od 16.04.2022. godine pa do isplate,
-na iznos od 390,14 Eura počevši od 16.05.2022. godine pa do isplate,
-na iznos od 304,34 Eura počevši od 16.06.2022. godine pa do isplate,
-na iznos od 352,90 Eura počevši od 16.07.2022. godine pa do isplate,
-na iznos od 390,42 Eura počevši od 16.08.2022. godine pa do isplate,
-na iznos od 306,29 Eura počevši od 16.09.2022. godine pa do isplate,
-na iznos od 55,33 Eura počevši od 16.10.2022. godine pa do isplate,
-na iznos od 296,26 Eura počevši od 16.12.2022. godine pa do isplate,
-na iznos od 277,07 Eura počevši od 16.01.2023. godine pa do isplate,
-na iznos od 324,08 Eura počevši od 16.02.2023. godine pa do isplate,
-na iznos od 321,58 Eura počevši od 16.03.2023. godine pa do isplate,
-na iznos od 316,90 Eura počevši od 16.04.2023. godine pa do isplate,
-na iznos od 263,88 Eura počevši od 16.05.2023. godine pa do isplate.

II Utvrđuje se da postoji potraživanje tuženika DRŽAVNI ARHIV U ZAGREBU iz Zagreba, Opatička 29, OIB: 37363837470, prema tužiteljici Mihaeli Barbaric iz Zagreba, Kitani 3, OIB: 29595434844, u visini od 2.431,24 eura sa zateznim

kamatama po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 1. siječnja 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena, a od 1. siječnja 2024. do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, a koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, osim u dijelu koji se odnosi na isplatu zateznih kamata na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak sadržanih u dosuđenom bruto iznosu, tekućom:

- na iznos od 51,47 Eura počevši od 16.06.2019. godine pa do isplate,
- na iznos od 33,92 Eura počevši od 16.07.2019. godine pa do isplate,
- na iznos od 24,58 Eura počevši od 16.08.2019. godine pa do isplate,
- na iznos od 48,82 Eura počevši od 16.09.2019. godine pa do isplate,
- na iznos od 41,19 Eura počevši od 16.10.2019. godine pa do isplate,
- na iznos od 55,16 Eura počevši od 16.11.2019. godine pa do isplate,
- na iznos od 54,65 Eura počevši od 16.12.2019. godine pa do isplate,
- na iznos od 93,92 Eura počevši od 16.01.2020. godine pa do isplate,
- na iznos od 66,18 Eura počevši od 16.02.2020. godine pa do isplate,
- na iznos od 35,13 Eura počevši od 16.03.2020. godine pa do isplate,
- na iznos od 58,54 Eura počevši od 16.04.2020. godine pa do isplate,
- na iznos od 58,54 Eura počevši od 16.05.2020. godine pa do isplate,
- na iznos od 58,54 Eura počevši od 16.06.2020. godine pa do isplate,
- na iznos od 42,58 Eura počevši od 16.07.2020. godine pa do isplate,
- na iznos od 25,45 Eura počevši od 16.08.2020. godine pa do isplate,
- na iznos od 58,55 Eura počevši od 16.09.2020. godine pa do isplate,
- na iznos od 34,59 Eura počevši od 16.10.2020. godine pa do isplate,
- na iznos od 53,22 Eura počevši od 16.11.2020. godine pa do isplate,
- na iznos od 58,81 Eura počevši od 16.12.2020. godine pa do isplate,
- na iznos od 28,13 Eura počevši od 16.01.2021. godine pa do isplate,
- na iznos od 55,36 Eura počevši od 16.02.2021. godine pa do isplate,
- na iznos od 58,13 Eura počevši od 16.03.2021. godine pa do isplate,
- na iznos od 55,87 Eura počevši od 16.04.2021. godine pa do isplate,
- na iznos od 58,41 Eura počevši od 16.05.2021. godine pa do isplate,
- na iznos od 52,45 Eura počevši od 16.06.2021. godine pa do isplate,
- na iznos od 38,94 Eura počevši od 16.07.2021. godine pa do isplate,
- na iznos od 38,94 Eura počevši od 16.08.2021. godine pa do isplate,
- na iznos od 50,07 Eura počevši od 16.09.2021. godine pa do isplate, -
- na iznos od 47,28 Eura počevši od 16.10.2021. godine pa do isplate,
- na iznos od 55,36 Eura počevši od 16.11.2021. godine pa do isplate,
- na iznos od 58,67 Eura počevši od 16.12.2021. godine pa do isplate,
- na iznos od 40,09 Eura počevši od 16.01.2022. godine pa do isplate,
- na iznos od 49,76 Eura počevši od 16.02.2022. godine pa do isplate,
- na iznos od 43,03 Eura počevši od 16.03.2022. godine pa do isplate,

- na iznos od 58,80 Eura počevši od 16.04.2022. godine pa do isplate,
- na iznos od 58,55 Eura počevši od 16.05.2022. godine pa do isplate,
- na iznos od 68,34 Eura počevši od 16.06.2022. godine pa do isplate,
- na iznos od 68,34 Eura počevši od 16.07.2022. godine pa do isplate,
- na iznos od 68,34 Eura počevši od 16.08.2022. godine pa do isplate,
- na iznos od 65,37 Eura počevši od 16.09.2022. godine pa do isplate,
- na iznos od 12,43 Eura počevši od 16.10.2022. godine pa do isplate,
- na iznos od 62,84 Eura počevši od 16.12.2022. godine pa do isplate,
- na iznos od 56,24 Eura počevši od 16.01.2023. godine pa do isplate,
- na iznos od 72,78 Eura počevši od 16.02.2023. godine pa do isplate,
- na iznos od 65,50 Eura počevši od 16.03.2023. godine pa do isplate,
- na iznos od 41,13 Eura počevši od 16.04.2023. godine pa do isplate,
- na iznos od 48,25 Eura počevši od 16.05.2023. godine pa do isplate.

III Prebijaju se međusobna potraživanja stranka, te se nalaže tuženiku DRŽAVNI ARHIV U ZAGREBU iz Zagreba, Opatička 29, OIB: 37363837470, platiti tužiteljici Mihaeli Barbaric iz Zagreba, Kitani 3, OIB: 29595434844, iznos od 13.770,61 eura sa zateznim kamata po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 1. siječnja 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena, a od 1. siječnja 2024. do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, a koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, osim u dijelu koji se odnosi na isplatu zateznih kamata na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak sadržanih u dosuđenom bruto iznosu, tekućom:

- na iznos od 275,20 Eura počevši od 16.06.2019. godine pa do isplate,
- na iznos od 312,40 Eura počevši od 16.07.2019. godine pa do isplate,
- na iznos od 321,52 Eura počevši od 16.08.2019. godine pa do isplate,
- na iznos od 307,37 Eura počevši od 16.09.2019. godine pa do isplate,
- na iznos od 236,87 Eura počevši od 16.10.2019. godine pa do isplate,
- na iznos od 309,12 Eura počevši od 16.11.2019. godine pa do isplate,
- na iznos od 308,07 Eura počevši od 16.12.2019. godine pa do isplate,
- na iznos od 303,94 Eura počevši od 16.01.2020. godine pa do isplate,
- na iznos od 334,26 Eura počevši od 16.02.2020. godine pa do isplate,
- na iznos od 110,24 Eura počevši od 16.03.2020. godine pa do isplate,
- na iznos od 313,05 Eura počevši od 16.04.2020. godine pa do isplate,
- na iznos od 313,05 Eura počevši od 16.05.2020. godine pa do isplate,
- na iznos od 313,05 Eura počevši od 16.06.2020. godine pa do isplate,
- na iznos od 329,01 Eura počevši od 16.07.2020. godine pa do isplate,
- na iznos od 346,14 Eura počevši od 16.08.2020. godine pa do isplate,
- na iznos od 313,04 Eura počevši od 16.09.2020. godine pa do isplate,
- na iznos od 184,98 Eura počevši od 16.10.2020. godine pa do isplate,

-na iznos od 313,76 Eura počevši od 16.11.2020. godine pa do isplate,
-na iznos od 314,50 Eura počevši od 16.12.2020. godine pa do isplate,
-na iznos od 317,34 Eura počevši od 16.01.2021. godine pa do isplate,
-na iznos od 330,51 Eura počevši od 16.02.2021. godine pa do isplate,
-na iznos od 329,25 Eura počevši od 16.03.2021. godine pa do isplate,
-na iznos od 331,17 Eura počevši od 16.04.2021. godine pa do isplate,
-na iznos od 329,91 Eura počevši od 16.05.2021. godine pa do isplate,
-na iznos od 335,82 Eura počevši od 16.06.2021. godine pa do isplate,
-na iznos od 349,26 Eura počevši od 16.07.2021. godine pa do isplate,
-na iznos od 349,40 Eura počevši od 16.08.2021. godine pa do isplate,
-na iznos od 338,30 Eura počevši od 16.09.2021. godine pa do isplate, -
-na iznos od 270,49 Eura počevši od 16.10.2021. godine pa do isplate,
-na iznos od 330,79 Eura počevši od 16.11.2021. godine pa do isplate,
-na iznos od 330,24 Eura počevši od 16.12.2021. godine pa do isplate,
-na iznos od 341,08 Eura počevši od 16.01.2022. godine pa do isplate,
-na iznos od 339,51 Eura počevši od 16.02.2022. godine pa do isplate,
-na iznos od 346,03 Eura počevši od 16.03.2022. godine pa do isplate,
-na iznos od 331,22 Eura počevši od 16.04.2022. godine pa do isplate,
-na iznos od 331,59 Eura počevši od 16.05.2022. godine pa do isplate,
-na iznos od 236,00 Eura počevši od 16.06.2022. godine pa do isplate,
-na iznos od 284,56 Eura počevši od 16.07.2022. godine pa do isplate,
-na iznos od 322,08 Eura počevši od 16.08.2022. godine pa do isplate,
-na iznos od 240,92 Eura počevši od 16.09.2022. godine pa do isplate,
-na iznos od 42,90 Eura počevši od 16.10.2022. godine pa do isplate,
-na iznos od 233,42 Eura počevši od 16.12.2022. godine pa do isplate,
-na iznos od 220,83 Eura počevši od 16.01.2023. godine pa do isplate,
-na iznos od 251,30 Eura počevši od 16.02.2023. godine pa do isplate,
-na iznos od 256,08 Eura počevši od 16.03.2023. godine pa do isplate,
-na iznos od 275,77 Eura počevši od 16.04.2023. godine pa do isplate,
-na iznos od 215,63 Eura počevši od 16.05.2023. godine pa do isplate, u roku od 15 dana.

IV Odbija se tužbeni zahtjev tužiteljice, a da joj tuženik isplati iznos od 2.431,24 eura zajedno sa zatraženom zateznom kamatom na taj iznos, te za isplatu zateznih kamata na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak sadržanih u dosuđenom bruto iznosu.

V Nalaže se tuženiku nadoknaditi tužiteljici trošak parničnog postupka u iznosu od 4.168,75 eura sa zateznim kamatama koje teku od dana donošenja ove presude pa do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, a koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, sve u roku 15 dana.

r i j e š i o j e

Dopušta se preinaka tužbe kako je to tužiteljica učinila podneskom od 16. listopada 2025.

Obrazloženje

1. Tužiteljica u tužbi navodi da je u radnom odnosu kod tuženika temeljem Ugovora o radu kao i njegovih aneksa broj IX, X i XI sklopljenih: 30.04.2019., 04.05.2022., odnosno 21.04.2023. Aneksom ugovora o radu na neodređeno vrijeme sklopljenim 30.04.2019., tužiteljica je zaposlena na radnom mjestu „Voditelj Odjela za dokumentacijsko-informacijske poslove“ te joj je sukladno tada važećoj Uredbi o nazivima radnih mjesta i koeficijenata složenosti poslova u javnim službama određen tj. ugovoren osnovni koeficijent od 1.406 za obračun plaće. Aneksom ugovora o radu na neodređeno vrijeme sklopljenim 04.05.2022., tužiteljica je zaposlena na radnom mjestu „Voditelj odjela za dokumentacijsko-informacijske poslove“ te joj je sukladno tada važećoj Uredbi o nazivima radnih mjesta i koeficijenata složenosti poslova u javnim službama određen tj. ugovoren osnovni koeficijent od 1.503 za obračun plaće. Aneksom ugovora o radu na neodređeno vrijeme sklopljenim 21.04.2023., tužiteljica je zaposlena na radnom mjestu „Voditelj odjela za dokumentacijsko-informacijske poslove“ te joj je sukladno sada važećoj Uredbi o nazivima radnih mjesta i koeficijenata složenosti poslova u javnim službama određen tj. ugovoren osnovni koeficijent od 1.794 za obračun plaće. Tuženik je u utuženom razdoblju drugim zaposlenicama (Elizabeti Puzak, voditeljici Odjela za ekonomsko-financijske poslove i Danijeli Milovac, voditeljici Odjela za opće i pravne poslove) za isto radno mjesto i za isti rad isplaćivao veću plaću budući da je tim djelatnicama za obračun plaće tijekom cijelog utuženog razdoblja primjenjivao znatno veći koeficijent tj. koeficijent od 1.794. Tužiteljica podnosi ovu tužbu budući da je na opisani način u utuženom razdoblju bila diskriminirana u odnosu na druge radnike tuženika koji su obavljali iste poslove kao i ona, a plaća im se obračunavala i isplaćivala primjenom različitog/višeg koeficijenta složenosti poslova tj. koeficijenta 1.794 - odnosno za isti rad su dobivali veću plaću zahvaljujući primjeni višeg koeficijenta. Ovakvim protupравnim postupanjem tuženik je oštetio tužiteljicu za iznos od 16.200,00 eura u utuženom razdoblju (od svibnja 2019. god. do kraja travnja 2023. god.). Tuženik je prestao sa opisanim protupравnim ponašanjem dana 21.04. 2023. kada je sa tužiteljicom potpisao XI. Aneks ugovora o radu na neodređeno vrijeme. Tužiteljica je, u cilju rješavanja ovog problema mirnim putem, dana 05.02.2024. podnijela Zahtjev za isplatu neisplaćivanog dijela plaće za radna mjesta voditelja odjela u Državnom arhivu u Zagrebu - na koji zahtjev se poslodavac/tuženik ogлуšio. Slijedom navedenog tužiteljica predlaže da joj tuženik isplati razliku plaće za razdoblje od svibnja 2019. do zaključno travnja 2023., sa zateznim kamatama i troškovima parničnog postupka sa zateznim kamatama.

2. U odgovoru na tužbu tuženik navodi da tužiteljica svoj tužbeni zahtjev postavlja s osnove razlike neisplaćene plaće, a koja bi joj, sukladno njezinom tumačenju pripadala, zbog pogrešno primijenjenog koeficijenta prilikom obračuna njezine mjesečne plaće počevši od plaće za svibanj 2019. do plaće za travanj 2023.. Tužiteljica obrazlaže kako su druge dvije radnice tuženika i to Elizabeta Puzak, voditeljica Odjela za ekonomsko-financijske poslove i Danijela Milovac, voditeljica Odjela za opće i pravne poslove, za isto radno mjesto i za isti rad od tuženika primale bitno veću plaću od tužiteljice, jer se njihova plaća za utuženi period obračunavala po koeficijentu 1.794. Naprotiv da je tužiteljica plaću primala primjenom koeficijenta 1.406 do 04.5.2022, a nakon toga primjenom koeficijenta 1.503 i to sve do 21.04.2023. Tuženik se u cijelosti protivi osnovi i visini tužbenog zahtjeva smatrajući ga

neosnovanim, jer je tužiteljici plaća u potpunosti isplaćena sukladno njezinom Ugovoru o radu, Pravilniku, Kolektivnom ugovoru, te primjenom valjanih koeficijenata. Tužiteljica pogrešno navodi da bi ona imala sklopljen ugovor o radu za isto radno mjesto kao i Elizabeta Puzak ili Danijela Milovac, te također pogrešno navodi da bi ona obavljala isti rad kao i druge dvije naznačene radnice. Naime, i iz same tužbe se vidi da je tužiteljica imala sklopljene dodatke ugovora o radu kojim su tužiteljici pokraj službenog stručnog zvanja i redovnog radnog mjesta dodijeljeni poslovi voditeljice Odjela za dokumentacijsko-informacijske poslove. Odnosno dostavljenim Aneksima nisu izmijenjena njezina dotadašnja radna mjesta, nego je samo nadodana dodatna funkcija voditeljice odjela. Tužiteljica je propustila dostaviti osnovni ugovor o radu i prve sklopljene Aneксе, iz kojih se vidi da odredbama IX. Aneksa i kasnijih Aneksa nisu ukinute njezine dotadašnje radne pozicije. Tako je tužiteljica od 01.05.2019. obavljala poslove stručnog zvanja – arhivista specijalista uz dodatne poslove voditeljice Odjela za dokumentacijsko informacijske poslove; od 01.05.2022. je obavljala poslove stručnog zvanja – višeg arhivista uz dodatne poslove voditeljice Odjela za dokumentacijsko informacijske poslove. Tužiteljica je po svojoj struci izobrazbi – arhivista. Tužiteljici je mjesečna plaća, u cijelom spornom razdoblju, bila određena sukladno radnom mjestu i stručnom zvanju koje je u određenom periodu obavljala, kao i za koje je imala sklopljen važeći ugovor o radu, a sve primjenom koeficijenata predviđenih Dodatkom 1 Pravilnika o unutarnjem ustroju, radnim mjestima i načinu rada Državnog arhiva u Zagrebu (dalje u tekstu: Pravilnik), odnosno Sistematizaciji poslova i radnih mjesta s pripadajućim koeficijentima i dodacima (dalje u tekstu: Sistematizacija). Dakle, tužiteljica je pravo na osnovni koeficijent ostvarivala temeljem osnovnog radnog mjesta – odnosno stručnog zvanja za koje je ispunjavala uvjete u određenom periodu. Tužiteljici nije mogao biti priznat koeficijent za radno mjesto i stručno zvanje za koje u određenom periodu nije ispunjavala propisane uvjete. Tužiteljica je sa poslodavcem – sklapala dostavljene Aneксе Ugovora o radu nakon što bi ostvarila pravo na više stručno zvanje, a sukladno Odluci Državnog arhiva u Zagrebu odnosno Rješenja Ministarstva kulture i medija. Tužiteljici je također sukladno odredbi članka 17. stavak 3. Granskog kolektivnog ugovora za zaposlenike u ustanovama kulture koje se financiraju iz državnog proračuna – NN 46/2018 (dalje u tekstu: Kolektivni ugovor) isplaćivan dodatak od 5 % na ime obavljanja dodatnih radnih zadataka voditelja Odjela. Dakle na ime dodatnog opterećenja s radnim zadacima voditelja odjela, tužiteljica je ostvarivala pravo na Kolektivnim ugovorom predviđeni dodatak od 5 % na njezinu redovnu mjesečnu plaću. Tuženik ističe kako je neosnovan stav tužiteljice da bi ona imala pravo na drugačiji koeficijent od onoga koji joj pripada na temelju stručnog zvanja, samo zbog činjenice da je obavljala dodatne poslove voditeljice odjela. Naime, i samim Kolektivnim ugovorom su predviđene dvije situacije po kojima se može obavljati poslove voditelja nekog odjela. Prvi slučaj je da se posao voditelja obavlja uz obavljanje nekog drugog radnog mjesta uvjetovanog stručnim zvanjem – što je slučaj kod tužiteljice - i za takvu situaciju je odredbom članka 17. stavak 3 predviđeno primanje dodatka od 5% na plaću. Drugi slučaj je kada je radnik upravo raspoređen na radno mjesto koje je utvrđeno jedinstvenim nazivom radnog mjesta – voditelja, a sukladno odredbi članka 17. stavak 4 kolektivnog ugovora – u kojem slučaju se ne ostvaruje pravo na dodatak od 5%. Tuženik također navodi kako se tužiteljica ne može uspoređivati s radnicama - Elizabetom Puzak i/ili Danijelom Milovac, jer se ne radi o istim radnim mjestima, niti o istom radu koje obavljaju te navodno usporedne radnice. Tužiteljica prvenstveno ne ispunjava uvjete stručne sprema i znanja koji su Pravilnikom propisani za obavljanje poslova Voditelja Odjela za ekonomsko-financijske poslove i/ili Voditelja Odjela za opće i pravne poslove.

Također tužiteljica se ne može uspoređivati s naznačenim radnicama jer tužiteljica nema znanja da bi obavljala isti posao i rad koje obavljaju Elizabeta Puzak i/ili Danijela Milovac. Tuženik posebno ističe kako radna mjesta koja je obavljala tužiteljica ni na koji način nisu usporediva s radnim mjestima Voditelja Odjela za ekonomsko-financijske poslove i/ili Voditelja Odjela za opće i pravne poslove, a radi čega su ti drugi poslovi- radna mjesta imali i određen različit koeficijent od radnih mjesta za koja je stručna zvanja imala tužiteljica. Važno je istaknuti kako tužiteljica ni na koji način a što se nikada nije niti dogodilo, nije mijenjala ili obavljala neke poslove koje obavljaju Elizabeta Puzak i/ili Danijela Milovac. U konkretnom slučaju tužiteljica ima potpuno drugu stručnu spremu, u odnosu na usporedne radnice, kao i što u stvarnosti obavlja potpuno drugi rad u odnosu na usporedne radnice. Stoga se na konkretan slučaj ne može primijeniti tumačenje koje je primijenjeno u dostavljenoj sudskoj praksi – odnosno tu se ne radi o usporedivim radnim mjestima. Sama riječ „voditelj“ u opisu nekog radnog mjesta ne predstavlja naznaku da se radi o istom radnom mjestu i istom radu. Pravilnikom je propisano da su uvjeti za Voditelja Odjela za ekonomsko-financijske poslove između ostalih slijedeći: - završen diplomski studij – ekonomije - 5 godina radnog iskustva na sličnim poslovima a za Voditelja Odjela za opće i pravne poslove uvjeti su između ostalog slijedeći: - završen diplomski studij – prava ili ekonomije - 5 godina radnog iskustva na sličnim poslovima. Odnosno tužiteljica nema uvjete za obavljanje tih poslova, kao što niti usporedne radnice nemaju uvjete za obavljanje stručnih poslova arhivista koje je obavljala tužiteljica. Tuženik prvenstveno predlaže odbiti tužbeni zahtjev a tijekom postupka ističe prigovor radi prebijanja, te predlaže da sud utvrdi potraživanje tuženika prema tužiteljici po osnovi isplaćenog joj voditeljskog dodatka od 5% u skladu s GKU, te potom izvrši prijeboj potraživanja kojeg eventualno tužiteljica ima prema tuženiku. Potražuje i parnični trošak.

3. U dokaznom je postupku izvršen uvid u dokumentaciju koja prileži spisu, provedeno je financijsko vještačenje po vještaku Zrinku Ručeviću iz Ručević Vještačenja d.o.o., saslušani su svjedoci: Danijela Milovac, Elizabeta Puzak, Maja Brunec, Darko Rubčić, tužiteljica i zz tuženika ravnateljica Željka Dmitrus Purić, obje kao stranke u postupku.

4. Ocijenivši izvedene dokaze sukladno odredbi čl. 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03 i 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 88/22 i 114/22), ovaj sud je ocijenio da je tužbeni zahtjev djelomično osnovan uzimajući u obzir tuženikov prigovor radi prebijanja.

5. Uvidom u Ugovor o radu na određeno vrijeme koji je sklopljen 28.10.2003., utvrđeno je da je tužiteljica bila zaposlena na radnom mjestu arhiviste u I Odjelu za sređivanje i obradu arhivskog gradiva kod tuženika. Nadalje je sklopljen III. Aneks Ugovoru o radu 01.08.2007. temeljem kojeg su stranke ugovorile da će tužiteljica nadalje biti raspoređena na radno mjesto arhivistice – voditeljice odsjeka arhivskog gradiva obrazovnih, socijalnih, kulturnih i zdravstvenih ustanova temeljem kojeg tužiteljici pripada osnovni koeficijent od 1,25 te dodatak na osnovi koeficijent od 0,13, za obračun plaće ali i dodatak 10% za poslove voditeljice odsjeka, sve temeljem Dodatka granskom kolektivnom ugovoru za zaposlenike u ustanovama kulture čije se plaće osiguravaju iz državnog proračuna (NN 77/07). Iz V. Aneksa Ugovoru o radu od 29.03.2013. slijedi da sukladno čl. 9. Uredbe o nazivima radnih mjesta i koeficijentima složenosti poslova u javnim službama tužiteljici za obračun plaće pripada osnovni

koeficijent od 1.212 a sukladno navedenom GUKU i dodatak na osnovni koeficijent od 0,13, te dodatak od 10% za poslove voditeljice odsjeka. Prema VI. Aneksu ugovoru o radu od 16.06.2014. tužiteljici pripada osnovni koeficijent složenosti poslova u javnim službama za obračun plaće od 1.212, a prema GUKU osnovna plaća joj se uvećava za 10%. Prema VIII. Aneksu ugovoru o radu od 02.02.2015., tužiteljica se raspoređuje na radno mjesto arhivistice specijalistice u Odjelu za dokumentacijsko-informacijske poslove, te je navedeno da u ostalom dijelu odredbe temeljnog Ugovora o radu i pripadajućih aneksa ostaju neizmijenjene.

6. Iz Aneksa ugovora o radu na neodređeno vrijeme sklopljenim 30.04.2019., proizlazi da je tužiteljica zaposlena na radnom mjestu voditelja Odjela za dokumentacijsko-informacijske poslove s danom 01.05.2019., te joj je sukladno tada važećoj Uredbi o nazivima radnih mjesta i koeficijenata složenosti poslova u javnim službama određen tj. ugovoren osnovni koeficijent od 1.406 za obračun plaće te uvećanje plaće od 10% i dodatak na osnovnu plaću od 5%, prema čl. 17.st.2. i 3.GUKU (NN 46/18). Aneksom ugovora o radu na neodređeno vrijeme sklopljenim 04.05.2022., tužiteljica je zaposlena na radnom mjestu voditelj Odjela za dokumentacijsko-informacijske poslove, te joj je sukladno tada važećoj Uredbi o nazivima radnih mjesta i koeficijenata složenosti poslova u javnim službama određen tj. ugovoren osnovni koeficijent od 1.503 za obračun plaće te uvećanje plaće od 10% i dodatak na osnovnu plaću od 5% prema čl. 17.st.2. i 3.GUKU (NN 46/18). Aneksom ugovora o radu na neodređeno vrijeme sklopljenim 21.04.2023., tužiteljica je zaposlena na radnom mjestu voditelj Odjela za dokumentacijsko-informacijske poslove, te joj je sukladno sada važećoj Uredbi o nazivima radnih mjesta i koeficijenata složenosti poslova u javnim službama određen tj. ugovoren osnovni koeficijent od 1.794 za obračun plaće, koja se sukladno čl. 17.st.2. GUKU uvećava za 10%. Slijedom svih bitnih Aneksa Ugovoru o radu, koji su naprijed navedeni, valja zaključiti da je tužiteljica u utuženom razdoblju bila voditeljica Odjela za dokumentacijsko-informacijske poslove u utuženom razdoblju.

7. Tuženikovim prijedlogom izmjena i dopuna sistematizacije poslova i radnih mjesta s pripadajućim koeficijentima i dodacima od 01.12.2015. koeficijent u visini od 1,794 bio je propisan za voditelje Odjela u Odjelu za pravne i opće poslove te u Odjelu za ekonomsko-financijske poslove. Prijedlogom izmjena i dopuna sistematizacije poslova i radnih mjesta s pripadajućim koeficijentima i dodacima od travnja 2023. koeficijent u visini od 1,794 bio je propisan i za voditelja Odjela odnosno višeg arhivista u Odjelu za sređivanje i obradu arhivskog gradiva, voditelja Odjela odnosno višeg arhivista u Odjelu za zaštitu arhivskog i dokumentarnog gradiva izvan arhiva te za voditelja Odjela odnosno višeg arhivista u Odjelu za dokumentacijsko – informacijske poslove. Iz navedenog valja zaključiti da je od svibnja 2023. prema zadnjem Prijedlogu izmjena i dopuna sistematizacije poslova došlo do izjednačavanja svih voditelja, odnosno njihovih koeficijenata za obračun plaće u visini od 1,794.

8. Iz iskaza svjedoka Danijele Milovac, voditeljice Odsjeka za opće poslove i ljudske potencijale, slijedi da je u utuženom razdoblju postojala razlika između koeficijenata plaće tužiteljice i nje, jer su drugi voditelji stručnih odjela imali drukčije koeficijente od Odjela općih poslova te su sistematizacijom iz 2023. voditelji stručnih odjela dobili iste koeficijente kao i voditelji općih poslova. Navodi i da uz poslove voditelja odjela obavlja i sve ostale poslove. Svjedok Elizabeta Puzak voditeljica Odsjeka ekonomsko-financijskih poslova u svom iskazu potvrđuje da je postojala

razlika u koeficijentu za obračun plaća između voditelja. Svjedok Maja Brunec voditeljica Odjela za zaštitu arhivskog i dokumentarnog gradiva izvan arhiva također potvrđuje da su ona i tužiteljica imale različite koeficijente za obračun plaća u odnosu na dvije voditeljice. Svjedok Darko Rubčić ravnatelj tuženika u razdoblju do 2024. ističe da je postupao po nalogu Ministarstva kulture i sindikata a na način da se plaća voditelja obračunava prema različitim koeficijentima, jer da se koeficijent za opće i ekonomsko financijske poslove može uzeti iz općeg dijela Kolektivnog ugovora, dok se u odnosu na arhiviste isključivo primjenjuju koeficijenti koji se odnose na arhivsku djelatnost. Međutim, svjedok jasno iskazuje da razlika u odnosu na značajnost svih odjela ne postoji, jer su sva radna mjesta voditelja kod tuženika bila izjednačena, odnosno imala su jednaku vrijednost, a sam Odjel za dokumentacijsko-informacijske poslove je vrlo bitan za tuženika jer je to njegova osnovna djelatnost. Svjedok jasno ukazuje i da je tužiteljica jedino mogla surađivati s voditeljima Odjela za ekonomske i opće i pravne poslove, ali se nisu mogli zamjenjivati u slučaju potrebe. Stoga, temeljem iskaza svjedoka Darka Rubčića iz kojeg slijedi da su voditelji kod tuženika bili izjednačeni, odnosno imali su jednaku vrijednost za tuženika; iskaza tužiteljice kojem iskazu se pridružuje zz tuženika ravnateljica Željka Dmitrus Purić, a da su svi voditelji neovisno u kojem odjelu su radili, bili direktno odgovorni ravnatelju tuženika i odgovorni za poslove svog odjela; da su po potrebi voditelji arhivisti mogli zamjenjivati jedni druge, a djelomično su mogli zamijeniti i voditelje pravnih i ekonomskih poslova, dok oni nisu mogli zamijeniti voditelje arhiviste, te da su u svakom slučaju svi međusobno surađivali (u odnosu na voditeljske poslove), valja zaključiti o osnovanosti tužbenog zahtjeva tužiteljice.

9. Odredbe o određivanju i jednakosti plaća sadržane su u čl. 90.b Zakona o radu (»Narodne novine«, br. 93/14., 127/17., 98/19. i 151/22.), koji određuje da se primjerenom plaćom smatra plaća koja se redovito isplaćuje za jednaki rad, te u čl. 91. ZR-a koji propisuje da je poslodavac dužan isplatiti jednaku plaću radnici i radniku za jednak rad i rad jednake vrijednosti, a da dvije osobe različitog spola obavljaju jednak rad i rad jednake vrijednosti: ako obavljaju isti posao u istim ili sličnim uvjetima ili bi mogle jedna drugu zamijeniti u odnosu na posao koji obavljaju ili ako je rad koji jedna od njih obavlja slične naravi radu koji obavlja druga, a razlike između obavljenog posla i uvjeta pod kojima ih obavlja svaka od njih nemaju značaja u odnosu na narav posla u cijelosti ili se pojavljuju tako rijetko da ne utječu na narav posla u cijelosti. Radna mjesta voditelja kod tuženika su bila izjednačena, odnosno imala su jednaku vrijednost za tuženika. Svi su voditelji bili direktno odgovorni ravnatelju tuženika i odgovorni za poslove svog odjela i međusobno su surađivali, te su uz voditeljske poslove obavljali i poslove svoje struke. Stoga sud smatra da su svi voditelji obavljali iste voditeljske poslove koji je za tuženika bio rad jednake vrijednosti i obavljao se u istim uvjetima, pa sama okolnost što su voditelji obavljali uz voditeljske poslove i poslove svoje struke nije relevantna. Odgovornost za rad odjela, premašuje odgovornost za rad stručnih poslova.

10. Pri tome se odredbe o jednakosti plaća imaju tumačiti ekstenzivno, što znači da se ne odnose samo na jednakost plaća žena i muškaraca, već općenito i na jednakost plaća radnika koji neovisno od imenovanog radnog mjesta obavljaju iste poslove u istim uvjetima rada, kao što je ovdje slučaj.

11. Stoga je valjalo utvrditi potraživanje tužiteljice prema tuženiku, imajući u vidu da iz nalaza i mišljenja vještaka Zrinka Ručevića iz Ručević vještačenja d.o.o. slijedi

da razlika bruto plaće s osnova primjene koeficijenta za izračun plaće u visini od 1,7940, za razdoblje od svibnja 2019. do zaključno travnja 2023., iznosi ukupno 16.201,85 EUR (zbroj pojedinačnih konvertiranih kunskih iznosa i iznosa u valuti EUR); pojedini mjesečni iznosi razlika dani su u stupcu 'k' Tabele 1 iz nalaza, a dospijeća istih u stupcu 'l' Tabele 1 iz nalaza.

12. Iz nalaza i mišljenja vještaka Zrinka Ručevića nadalje proizlazi da je u utuženom razdoblju od svibnja 2019. do zaključno travnja 2023. tužiteljici s osnove dodatka u visini od 5%, u skladu s člankom 17. stavkom 3. GUK-a, isplaćen iznos od ukupno 2.431,24 EUR bruto (zbroj pojedinačnih konvertiranih kunskih iznosa i iznosa u valuti EUR); pojedini mjesečni isplaćeni iznosi dani su u stupcu 'c' Tabele 2 iz nalaza, a dospijeća istih u stupcu 'd' Tabele 2 iz nalaza.

13. Prema čl. 17.st.3. Granskog kolektivnog ugovora za zaposlenike u ustanovama kulture koje se financiraju iz državnog proračuna (NN 46/2018), slijedi da se osnovna plaća zaposlenika (voditelj) uvećava: voditelju ustrojbene jedinice s najmanje 3 zaposlenika 5%, voditeljima opernog, baletnog i dramskog studija 5%, voditelju programa i projekata za koje se izrađuju planovi i okončani obračuni, te izvještaji 5% za vrijeme trajanja programa ili projekta, voditeljima vanjskih službi u državnim arhivima 5%, voditeljima muzeja u sastavu Muzeja Hrvatskog zagorja 15%, za rad s osobama s invaliditetom 5%, za rad skrbnika u arhivima 5%.

13.1. Prema navedenim Aneksima ugovoru o radu koje su stranke sklopile, kako je naprijed navedeno, ugovoreno je za utuženo razdoblje, da će tužiteljici biti isplaćivan dodatak na osnovnu plaću od 5% temeljem navedenog čl. 17.st.3. GKU, koju isplatu je tuženik i činio, kako slijedi iz nalaza i mišljenja vještaka. Tu isplatu je logično povezati sa radom tužiteljice kao voditelja ustrojbene jedinice s najmanje 3 zaposlenika (odjel koji samostalno izvršava dio djelatnosti cijele organizacije), koji dodatak u slučaju da je tužiteljici isplaćivana plaća prema koeficijentu za voditelja odjela prema sistematizaciji ili kolektivnom ugovoru, tužiteljici ne bi pripao jer bi isti bio već sadržan u opisu njenog radnog mjesta. U prilog ovakvog zaključivanja slijedi i iz čl. 17.st.4. GKU-a, prema kojem se dodaci iz stavka 3. alineje 1., 2., 3., 4. i 5. ovoga članka ne odnose se na voditelje raspoređene na radna mjesta utvrđena jedinstvenim nazivima radnih mjesta Uredbe o nazivima radnih mjesta i koeficijentima složenosti poslova u javnim službama.

13.2. Navedeno znači da tuženik ima pravo na povrat isplaćenog iznosa kojeg je vještak utvrdio u svom nalazu i mišljenju a odnosi se na dodatak na plaću od 5% koji je tuženi isplaćivao tužiteljici radi voditeljskih poslova u odjelu, u utuženom razdoblju sukladno GKU. Time je tužiteljica ovaj dodatak stekla bez osnove (čl. 1111. ZOO-a) i dužna ga je vratiti. U toj situaciji u kojoj je tužiteljica potpisivala Aneксе Ugovoru o radu za koje ne tvrdi niti dokazuje da ih je osporavala u pogledu ugovorene plaće (Zahtjev za isplatu neisplaćivanog dijela plaće za radna mjesta voditelja odjela podnesen je tuženiku tek 07.02.2024.) te u situaciji u kojoj je navedeni Pravilnik bio dostupan tužiteljici jer suprotno tome ne tvrdi niti dokazuje, tužiteljica je morala bila svjesna da joj pripada veći koeficijent za obračun plaće za voditeljsko mjesto a ne isplata dodatka za voditeljsko mjesto. Stoga se tužiteljicu ima smatrati nepoštenim stjecateljem u smislu odredbe čl. 1115. ZOO-a, koja je dužna platiti zateznu kamatu od dospijeća svakog pojedinog potraživanja tuženika po osnovi isplaćenog joj dodatka, a to je idući dan od dana isplate tog dodatka. Pozivanje tužiteljice a da je tuženik vršio

isplate znajući da nije dužan plaćati, pa nema pravo zahtijevati vraćanje, nije osnovano, jer tužiteljica nije dokazala da je tuženik imao saznanja da nije dužan postupati po odredbama GKU-a i isplaćivati dodatak tužiteljici, već obračunavati plaću tužiteljici prema većem koeficijentu, a koje saznanje bi mogao sa sigurnošću steći tek u trenutku pravomoćnog okončanja ovog postupka.

14. Kod procesne kompenzacije (članak 338. stavak 3. ZPP-a) izreka presude sadrži odluku o postojanju ili nepostojanju tražbine istaknute radi prebijanja. Naime, u ovom slučaju tuženik prigovorom - za slučaj da sud utvrdi postojanje tužiteljeve tražbine, ističe postojanje prema tužitelju jednog svog kompenzabilnog, ali još nekompenziranog zahtjeva, čime traži od suda da presudom izvrši uzajamni prijeboj ovih tražbina. Stoga je u pitanju procesno-pravna kompenzacija.

15. Ako sud u povodu procesnog prigovora radi prebijanja zaključi da je osnovana i tužiteljeva i tuženikova tražbina onda on presudom deklarira tužiteljevo potraživanje, deklarira tuženikovo potraživanje do visine tužiteljevog potraživanja i donosi odluku o prijeboju, te onda ovisno o činjeničnoj situaciji donosi odluku o odbijanju tužbenog zahtjeva do visine kompenziranog potraživanja, a tuženiku naloži da ispuni višak (nekompenzirani) dio potraživanja.

16. Ako pak sud utvrdi da je tužiteljev zahtjev osnovan, a tuženikovo potraživanje istaknuto radi prebijanja ne postoji, tada će presudom prihvatiti tužbeni zahtjev, a presudom negativnog utvrđenja deklarirati nepostojanje tuženikovog potraživanja.

17. Ako sud utvrdi da tužiteljev zahtjev nije osnovan onda ne može odlučivati ni o tuženikovom zahtjevu istaknutom radi prebijanja jer se ne radi o samostalnom zahtjevu, već o zahtjevu upravljenom na prebijanje tražbina, a u tom slučaju sud će odbiti tužbeni zahtjev.

18. Stoga je valjalo utvrditi potraživanje tužiteljice prema tuženiku, potom utvrditi potraživanje tuženika prema tužiteljici, kompenzirati ista te naložiti tuženiku da plati tužiteljici iznose koji joj pripadaju, odnosno odlučiti kao u izrekama ove odluke.

19. Potraživanja iz radnog odnosa zastarijevaju u roku od 5 godina, temeljem odredbe čl. 139. ZR-a. U rješenju Vrhovnog suda RH poslovni Broj: Rev-x 765/11-2 od 21.12.2011. taj sud ističe da je revizijski sud u svojoj presudi poslovni broj Rev-x-652/09 od 11. studenog 2009. u povodu prigovora radi prebijanja, rješavajući prigovor zastare tražbine tuženika koja je stavljena u prijeboj zauzeo pravno shvaćanje da se u rješenju tog spora primjenjuje odredba čl. 339. st. 1. Zakona o obveznim odnosima (ZOO/91). U tom sporu sudovi su primijenili odredbu čl. 339. ZOO u svezi prigovora zastare tuženikove tražbine istaknute prigovorom radi prijeboja, jer su našli da se i u tom slučaju tražbina može prebiti sa zastarjelim potraživanjem ako ono još nije bilo zastarjelo u času kad su se stekli uvjeti za prijeboj. U navedenom slučaju obje tražbine glase na novac, obje tražbine su dospjele, te nije relevantan čas izjave o prijeboju, već je relevantno kad su se stekli uvjeti za prijeboj. Stoga, odgovor na naznačeno pitanje dakle glasi: „Odredba čl. 339. st. 1. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“, broj 53/91, 73/91, 3/94, 7/96, 112/99 - dalje ZOO) odnosno sada odredba čl. 198. st. 1. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“, broj 35/05), primjenjuje se kod sudskog prijeboja povodom prigovora radi prebijanja jednako kao i kod

građanskopravnog prigovora prijeboja.“ Stoga, kako se tražbina može prebiti sa zastarjelim potraživanjem ako ono još nije bilo zastarjelo u času kad su se stekli uvjeti za prijeboj, sukladno čl. 198.st.1. ZOO-a, prigovor zastare nije osnovan. Naime ovaj sud smatra da su se uvjeti za prijeboj stekli u trenutku dospelosti potraživanja tužiteljice i dospelosti potraživanja tuženika te u trenutku tog prijeboja potraživanje tuženika nije bilo u zastari. Prestanak uzajamnih tražbina nastupa od trenutka kada su se uzajamne tražbine realno susrele (ex tunc).

20. Odluka o zateznoj kamati temelji se na čl. 29. st. 1. i 2. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", broj 35/05., 41./08., 125/11. 78/15, 114/22 - dalje ZOO), te Uredbi o izmjenama Zakona o obveznim odnosima "Narodne novine" broj: 156/22). S obzirom da zatezne kamate teku od prvog dana zakašnjenja sukladno odredbi čl. 29. st.1. ZOO-a dok je dospijeće obveze poslodavca da isplati plaću najkasnije 15.-tog u mjesecu za prethodni mjesec, imajući u vidu odredbu čl. 92. st. 3. Zakona o radu (NN 94/14, 127/17), to proizlazi da zatezne kamate na plaću koja je dospjela teku od 16.-tog u mjesecu za prethodni mjesec.

21. Dosuđeni bruto iznos sastoji se od neto iznosa, te doprinosa, poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak, a u smislu odredbe članka 15. stavak 3. Zakona o porezu na dohodak (NN 177/04, 73/08, 80/10, 114/11, 22/12, 144/12, 43/13, 120/13, 125/13, 148/13, 83/14 i 143/14), i članka 17. stavak 3. Pravilnika o porezu na dohodak (NN 95/05, 96/06, 68/07, 146/08, 20/09, 146/09, 123/10, 137/11, 61/12, 79/13, 160/13 i 157/14) zatezne kamate koje se na zakašnjenje isplate plaće isplaćuju po sudskoj presudi, ne smatraju se dohotkom i ne podliježu oporezivanju. Iz navedenog proizlazi da bruto iznosi koji su u konkretnom slučaju dosuđeni, te koji se isplaćuju po sudskoj presudi sve do trenutka isplate u odnosu na porez na dohodak i prirez porezu na dohodak nisu u potpunosti dospjeli na naplatu, odnosno u tom slučaju porez na dohodak i prirez porezu na dohodak dospijevaju na naplatu tek s isplatom same plaće (Gž R-624/14 od 16.04.2015., Gž R-376/15 od 02.06.2015., Gž R-440/15 od 24.02.2015., Gž R-508/14 od 14.04.2015.). Slijedom navedenog, valjalo je odbiti zahtjev tužiteljice a da joj tuženik isplati zatezne kamate na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak sadržanih u dosuđenom bruto iznosu.

22. Odredbom čl. 154.st.2. ZPP-a je propisano da ako su stranke djelomično uspjele u parnici, sud će najprije utvrditi postotak u kojemu je svaka od njih uspjela, zatim će od postotka one stranke koja je u većoj mjeri uspjela oduzeti postotak one stranke koja je u manjoj mjeri uspjela. Tužitelj je u sporu uspio u odnosu na visinu tužbenog zahtjeva u omjeru od oko 85%, a u odnosu na osnovu 100%. Dakle, tužitelj je u sporu uspio sa 92,5%, a tuženik sa 7,5%, odnosno tužitelju valja odmjeriti trošak postupka u visini od 85%. Sud pri tome uzima u obzir priložene troškovnike stranaka prema kojima tuženik nije zahtijevao poseban trošak u odnosu na istaknuti prigovor radi prebijanja.

23. Nadalje je odredbom čl. 154.st.2. ZPP-a propisano da će nakon toga sud utvrditi iznos pojedinih i iznos ukupnih troškova stranke koja je u većoj mjeri uspjela u parnici koji su bili potrebni za svrhovito vođenje postupka te će toj stranci odmjeriti naknadu dijela takvih ukupnih troškova koji odgovara postotku koji je preostao nakon navedenog obračuna postotka u kojima su stranke uspjele u parnici. Stoga je tužitelju koji je bio zastupan po odvjetniku priznat trošak za zastupanje po odvjetniku, a sukladno važećoj Odvjetničkoj Tarifi i to prema VPS od 16.000,00 eura i 16.201,85

eura, a za: sastav tužbe u visini od 250 bodova (Tbr. 7.t.1.), za zastupanje na ročištima: 29.11.2024., 28.02.2025., 14.05.2025., 24.02.2026., 12.05.2026., za svako u visini od 250 bodova (Tbr. 7.t.1., 9.t.1.), za sastav podneska od: 16.10.2025. u visini od 250 bodova (Tbr. 7.t.1., 8.t.1.), što sveukupno iznosi 1.750 bodova, odnosno 3.500,00 eura, dok PDV iznosi 875,00 eura. Stoga je ukupni parnični trošak tužitelju, priznat u visini od 4.375,00 eura. Imajući u vidu da tužitelju pripada 85% priznatog troška, dosuđen mu je iznos od 3.718,75 eura. Navedenom trošku valjalo je pridodati trošak financijskog vještačenja u visini od 450,00 eura, pa je ukupni parnični trošak tužitelju dosuđen u visini od 4.168,75 eura. Odluka o zateznoj kamati na troškove parničnog postupka temelji se na odredbi čl. 151. st. 3. ZPP-a.

24. Preostalu dokumentaciju u spisu, a niti druge navode stranaka, sud ne nalazi potrebnim posebno obrazlagati, niti provoditi daljnje dokaze, kraj utvrđenog činjeničnog stanja na temelju opisanih dokaza u obrazloženju ove odluke.

25. Usklađujući svoj tužbeni zahtjev s nalazom i mišljenjem vještaka tužiteljica je tužbeni zahtjev preinacila potražujući u odnosu na pojedine mjesece neznatno viši iznos nego u tužbi, u odnosu na koje je tuženik izrazio svoje protivljenje preinaci tužbe. Imajući u vidu da je potraživanje bilo potrebno uskladiti s nalazom i mišljenjem vještaka, te odredbu čl.190. ZPP-a, takvu preinaku je valjalo dopustiti jer je tužitelj bez svoje krivnje nije mogao preinaciti do zaključenja prethodnog postupka, te iz razloga jer sud smatra da bi to bilo svrsishodno za konačno rješenje odnosa između stranaka.

26. Slijedom navedenog, valjalo je odlučiti kao u izrekama ove presude.

U Zagrebu 16. lipnja 2026.

Sudac:

Marina Braje Meznarić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba nadležnom županijskom sudu. Žalba se podnosi putem ovog suda, u roku 15 dana, od dana dostave otppravka ove presude.

DNA:

1. Punomoćniku tužitelja
2. Punomoćniku tuženika

Broj zapisa: **9-30889-7d960**

Kontrolni broj: **0680b-51009-8a429**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Marina Braje Meznarić, O=OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski radni sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.